

NAȘTEREA MÂNTUITORULUI ISUS CRISTOS

I. Cântec: Dorit Mesie vino

Povestitorul: Este seară, dar nu o seară ca oricare alta ci este ajunul Crăciunului, seară care ne pregătește pentru venirea pe pământ al Mesiei. Cu toții știm cum s-a întâmplat nașterea lui Isus în Betleem, într-o iesle săracă, vizitat de păstori, și mai apoi de magi. O știm atât de bine încât ni se pare o poveste obișnuită, un basm, ceva ce se repetă în fiecare an. Sunt așa frumoase cadourile de Crăciun, filmele, felicitările cu Pruncușorul în iesle încât nimeni nu-ți mai pune problema dacă Isus este lăsat să se nască în inimile oamenilor.

Să parcurgem împreună Misterul Întrupării de la Profeții care l-au vestit pe Cristos până aproape de zilele noastre.

II. Isaia *(mai este prezentă încă coroana de advent cu cele 4 lumânări aprinse, semnul așteptării lui Isus)*

Isaia meditează profund pe un fundal muzical. Mișcă doar buzele. Intră în scenă ucenicul lui:

Ucenicul: Isaiaaa... Isaia! *(înspre public):* Șt,șt... meditează!

(Se apropie încet iar Isaia deschide ochii. I se adresează): Isaia, pot să te ascult când te rogi Dumnezeului tău și al nostru? Cuvintele tale îmi pătrund inima ... mai ales cele de aseară, care prevesteau venirea unui Mântuitor! A unui Mântuitor bun și drept care să ierte fărădelegile noastre și care să ne apere de cel rău!

Isaia: Fii cu luare aminte fiule a lui Israel, căci așa vorbește Domnul: eu am făcut pământul și pe omul de pe el. Eu cu mâna mea am întărit cerul și tuturor stelelor le-am dat porunci. Eu sunt cel ce am pregătit lumina și am făcut întunericul. Veselească-se cerul de deasupra iar norii să noureze dreptate. Odrăsească pământul cu milă și laolaltă dreptatea să odrăsească ...

Corul: Dorit Mesie vino (ca și fundal)

Isaia: Căci eu sunt Dumnezeul lui Israel, de dragul slujitorul meu Iacob și a lui Israel, alesul meu ... voi trimite pe pământ răscumpărarea! Ascultă-mă, poporul meu, ascultă-mă! Căci lege va ieși de la mine și judecata mea va fi spre luminarea neamurilor. Dreptatea mea se apropie cu repeziciune și ca o lumină va ieși Mântuirea mea! În brațul meu vor nădăjdui neamurile, insulele mă vor aștepta... în brațul meu se vor încrede!

Fundalul Dorit Mesie *mai tare*

Isaia: Ridicați-vă ochii spre cer și uitați-vă-n jos la pământ, căci mântuirea mea va fi pe vecie și dreptatea mea nu va lipsi!

Fundalul Dorit Mesie vino *mai tare în timp ce Isaia și ucenicul se retrag.*

III. Iosif și Maria *se îndreaptă spre iesle, trecând pe la diferite persoane să ceară găzduire, dar nu sunt primiți (Mimat). Ajung la iesle, Pruncușorul este în iesle, este și un înger.*

Corul: Tot în iesle, Doamne

Iosif: Bine ai venit, pruncușorul Divin! N-am putut să-ți oferim condițiile ce se cuvin unui Rege, adică Ție, cu toate că erai de veacuri așteptat. Nimeni nu a vrut să ne primească, chiar nimeni! Nici măcar rudele noastre. Dar dacă tu te mulțumești cu ieslea ... asta mă învață simplitatea și umilința ta. La rândul meu, când vei fii mare te voi învăța meseria de tâmplar...

Maria: Iosife, încă mai păstrez în suflet cuvintele Îngerului pe care mi le-a spus atunci când eram tulburată: „ Duhul Sf. se va coborî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. Pentru aceea și Sfântul care se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu se va chema!”

Iosif și Maria, împreună, adoră Pruncul: Te adorăm, fiul nostru, Dumnezeu și Creator, care din cerul de sus ai coborât între noi. N-am fi fost vrednici de tine dacă iubirea Tatălui veșnic nu ar fi coborât asupra noastră. Te adorăm ... îți mulțumim ... te iubim ... Binecuvântat și slăvit să fi în veci.

Corul: Tot în iesle, Doamne

IV. Păstorii: *P2 și P3 dorm în toiul nopții. P1 stă și o păzește oile. Îi apare un înger (îngerul de la iesle se îndreaptă încet înspre P1 și îi dă Vestea cea bună – mimat). P1 îi trezește bucuros:*

P1(îl scutură pe P2) : Trezește-te, vino repede, mi-a apărut un Înger!!!La Betleem ni s-a născut Mântuirea!

Corul: Gloria in excelsis Deo! (tare, apoi fundal) *În același timp, P2.*

P2: (somniaș, dar se ridică repede): Mântuirea? Mântuitorul? Să mergem.

P1 și P2 trag de P3 care se freacă la ochi, dar nu se trezește: Hai, leneșule, atât îți mai place să dormi că o să-ți pierzi și mântuirea sufletului. (P3 se întoarce pe partea cealaltă.)

P1 și P2 caută mielul, cașul (pun ceva în traistă)și pleacă la iesle

Ajung la iesle și se îngenunchează. Îi ajunge din urmă și P3 gâfâind. Îngenunchează și el lângă ceilalți, ștergându-i sudoarea. P1 și P2 sunt în extaz de bucurie;

Corul: Gloria in excelsis Deo! (fundal)

P1: Ți-am adus, Doamne, un miel, primește-l și împreună cu el primește-mi rugăciunea de laudă!

P2: Iar eu ți-am adus un caș. Iartă-mă că tare m-am grăbit și l-am nimerit pe cel mai mic. Te rog să-l primești și să mă crezi că nu-s zgârcit!

P3: Doamne, îmi cam place să lenevesc, de aceea prietenii mă ocolesc. Fie-ți milă de mine un pic. Mântuirea să o pierd nu vreau, de aceea te rog, fă-mă harnic, dă-mi harul să muncesc cu dor, te implor, scumpul meu Mântuitor.

P1, P2 și P3 se închină adânc și pleacă.

V. Maggi:

Melchior merge la Baltazar care citește de pe pargamen împreună cu fiul său.

Melchior: Baltazar, Baltazar, prietene, ... (se îmbrățișează) .. de două zile privesc și admir acea stea! Este cea din Scripturi! Ea ne va conduce la Regele Cel Așteptat, hai să ne pornim la drum!

Ajunge și Gaspar.

Gaspar: Oooo, prieteni dragi! Tocmai veneam și eu să vă spun despre stea! Este steaua care-l vestește pe Mesia, Regele așteptat din Vechime!

Baltazar: Deci, ne pornim! Să ne lăsăm doar puțin timp pentru a ne pregăti caravanele.

Melchior: De când admir Steaua mă consumă dorința de a adora acest Prunc Divin. Și cred că-i voi duce în dar Aur. Este maximul pe care i-l pot oferi.

Gaspar: Ce idee minunată! Eu îi voi dăruir smirnă!

Fiul (către Baltazar): Tată, ia-mă și pe mine la Betleem. Vreau să fiu primul dintre colegi care a întâlnit un Rege adevărat!

Baltazar: Fiule, *(îl cuprinde de umeri)*. E mai bine să rămâi acasă. Trebuie să străbatem deșertul, e drum lung, obositor și apoi ...

Fiul (îl întrerupe): Tată, te rog! Dacă această Stea ne conduce la Salvatorul lumii așa cum spui tu

Baltazar (îl întrerupe): Nu o spun eu, fiule, o spune Scriptura și o spun stelele!

Fiul: Dacă Steaua vestește nașterea unui Mare Rege, cum spun Scripturile și cum spun stelele... te rog... te rog ... vreau să-l ador și eu! Și uite, îți promit că nu o să mă vaiet de căldură, nici de sete, nici de oboseală... te rog! Această călătorie merită orice sacrificiu și mă va pregăti pt. viață. Așa învăț să descifrez drumul și semnele stelelor și

Baltazar (îl întrerupe): Bine, hai că m-ai convins! *(fiul îi sare în gât)* . Pregătește-te, spune-i mamei și vezi: *(fiul e ochi și urechi)* trebuie să alegi darul pe care îl vom oferi Regelui!

Fiul: Bineee! *(se gândește o clipă cu degetul la tâmplă)*: O să-i oferim tămâie. Da, tămâie!

Baltazar: De ce tocmai tămâie?

Fiul: parfumul de tămâie se înalță spre cer, spre cerul pe care a răsărit steaua ... și... pe drumul atât de lung până la Betleem vom avea timp să găsim multe alte explicații pt. acest dar. Și apoi ...

Baltazar: Gata, gata cu vorbăria că mâine la ora asta vom fi deja departe de casă.

Magii și fiul se îndreaptă spre iesle. Se întâlnesc cu păstorii :

Magii cântă: Ce-ați văzut păstori

Păstorii: Am văzut pe nou născutul ... (primele două strofe)

P3: Dar mergeți fraților și voi la iesle și veți găsi acolo Minunea cea mai Mare! Domnul cel Promis demult, după atâta așteptare a venit între noi pe pământ!

P2: Mergeți, mergeți! E sărac, mama sa l-a așezat pe paie, mergeți să-l adorați căci e cel Coborât de Sus!

Fiul (către P1): Nouă ne-a apărut Steaua care în mod minunat ne-a condus până aici! Ce bucurie mare să vă întâlnim! Voi cum ați știut?

P1: Ei, noi suntem niște simpli păstorași, noi nu citim Sacripturile și nici nu interpretăm mersul stelelor... noi, mai jertfim câte un miel Unicului Dumnezeu!

P2: Nouă, adică tovarășului meu de turmă, în timp ce păzea oile i-a apărut un înger din cer și noi (*arată pe toși trei*) am auzit chiar un cor de îngeri!

Fiul: Ce frumos! Ce norocoși ați fost că va apărut Îngerul! (*Către Baltazar*): Tată, nouă de ce ne-a apărut steaua și nu un înger? Ei sunt mai norocoși decât noi. Pt. ei a coborât un înger din cer... (*cu părere de rău...*)

Baltazar: Divinitatea se manifestează diferit. Ei sunt norocoși pt. că sunt păstorași, noi suntem norocoși pt. că venim din Orient. Învață că trebuie să ne mulțumim cu ceea ce avem și cu ceea ce suntem! Să mergem, Pruncușorul ne așteaptă.

P3: Dacă treceți pe la noi pe la stână, vă vom da câte ceva de mâncare să aveți pe drum.

Melchior: În loc să trecem pe la Irod care e om rău și nu dorește venirea acestei Împărății ...

Fiul: Tată, nu-i așa că mergem? (*Baltazar îl trage după el și fiul salută*): Pe curând, pe curând! Îmi plac aceste persoane atât de simple! (*dar nimeni nu-l mai ascultă*)

Ajung cu toții la iesle, îl adoră pe Isus și îi oferă darurile. Fiul i-a Pruncul în brațe și-l strânge la piept. Maria și Iosif se ridică și îi salută. Pe fundal muzical se retrag:

Fiul: Cum de Regele slavei s-a făcut atât de mic?! Cum să-i văd dumnezeirea?! Ar fi trebuit să fie bogat, ca orice împărat. Și apoi, unde-i tronul ales? Unde-s bogățiile, unde-s slugile? Minte mea atât de mică nu poate să cuprindă misterul nașterii sale: Dumnezeu? În iesle? Doar pacea din privirea lui m-a umplut de bucurie. Și Maria și Iosif... așa de simpli, de primitori ... Abia aștept să duc tuturor Vestea cea Bună! (*înspre public*): Sper să trecem și pe la stână ... sper!

Păstorii, magii și corul cântă: Veniți astăzi neamurile...

VI. Pr. Alois Guanella:

Pr. Guanella se roagă recules într-un colț cu Biblia în mână. Se apropie un Bun fiu (persoană cu handicap, dar care să nu facă să râdă):

Petrică: Pr. Alois!

Pr. Guanella: Vino, vino Petrică!

Petrică: Părinte, se apropie Crăciunul, abia aștept ieslea... păstorașii...

Pr. Guanella: eu te cunosc bine ... tu abia aștepti cadourile! *(îl mângâie)*

Petrică: da, da! *(zâmbește)* Eu ... dar sunt cuminte, mă rog... o ajut pe sora Clara ... hai, nu poți să spui Părinte că nu merit!!!

Pr. Guanella: Știi, dragul meu, îți dau acum avansul pt. cadoul de Crăciun *(îi dă două bomboane din buzunarul hainei spre bucuria lui Petrică care sare în sus de bucurie)*: dar să știi că Isus dorește să se nască mai întâi de toate în sufletele tău ...

Petrică: da, da *(ronțăind bomboanele)*

Pr. Guanella: Când te-ai spovedit ultima dată? Ești pregătit și sufletește pt. Crăciun?

Petrică: *(se gândește ...)*: da, da! M-am spovedit! La Neprihănită Zămislire! Și fapte bune mai fac... Dar, Părinte, în sufletul dumneavoastră, chiar s-a născut Isus? *(arată înspre inima părintelui Alois)* Nu prea înțeleg eu treburile astea bisericești.

Pr. Guanella: Da, da ... În ziua Primei Sfinte Împărtășanii când a intrat pt. prima dată în sufletul meu. Ce bucurie ... și, de când îl așteptam... eram la bisericuța din Fraciscio și apoi ... m-am retras la Gualdera! *(se așează amândoi. Petrică îl ascultă după capacitățile sale!)* Ce pace acolo la Gualdera!

Petrică: da, da ... pace!

Pr. Guanella: pace în suflet! Și, îți spun un secret, Petrică.. un secret:

Petrică: da, da...secret!

Pr. Guanella: acolo, pe colina Gualderei în timp ce pășteam oile și caprele bunicului, acolo s-au născut toate casele deschise de mine ...acolo... Maica Sfântă mi le-a arătat! Am văzut ca într-un film tot ceea ce trebuia să fac când voi fi mare! Petrică, parcă erai și tu acolo, acum dacă mă gândesc bine...

Petrică: da, da (ca de obicei), apoi, mai uimit: hai lasă...

Pr. Guanella*(continuă zâmbind)*: erai, pentru că acolo s-au născut toate casele mele... toate! Și deci, toate persoanele pe care le ajutam acum erau acolo ... și cele pe care le vom ajuta de acum încolo. Și, chiar dacă nu m-am gândit niciodată până acum, era chiar IESLEA: oile și caprele, ... Isus în sufletul meu, ... Maica Domnului săracii ... eu la datoria mea de copil și atât de recules, ca un adevărat păstoraș ... *(îl mângâie pe Petrică)*: Mulțumesc că m-ai ajutat să reflectez asupra Crăciunului, mai ales despre ieslea vie de pe colina Gualderei.

Petrică: da, da! Ieslea vie de la Gualdera unde eram și eu,parcă ... Dar, ca cadoul?

Pr. Guanella: pt. cadou se va preocupa sr. Clara. Și bineînțeles preoții, toate surorile, binefăcătorii ... de-a lungul anilor! Uite-o că vine ...

Sr. Clara: Petrică, vino la masă, lasă- l pe Părintele să-și termine rugăciunea.

Pr. Guanella: Dar mai întâi să mergem și noi la iesle, acolo în colțișorul pregătit de voi ... și acolo să ne rugăm împreună:

Pr. Guanella (*cu pruncușorul în brațe*): Isuse regele slavei, ai apărut la Betleem și în iesle stai ca slujitor plin de afecțiune ca să faci bine tuturor. Îți încredințez deci fiicele și fii mei ... pe toți cei care locuiesc în casele deschise din bunătatea ta veșnică. Admirăm bunătatea ta și ne încredem pe deplin în tine căci de la Betleem vii tu, lumina care luminează lumea, pâinea care ne susține viața. Inima noastră tresaltă de bucurie pentru că te-ai născut, Mântuitorule. Să nu ne deslipim niciodată privirea de la. Pruncușorule Ceresc, tu ai în inima ta torentul veșnicei fericiri!

(*se întoarce cu Pruncușorul în brațe înspre public*) : Deci, să sărbătorim împreună Sfântul Crăciun, să ne rugăm, să-l adorăm pe Pruncul Isus și să-i mângâiem pe cei săraci, desfătarea Inimii sale Divine.

Corul: cântec de încheiere.

În timpul cântecului împărțim persoanelor prezente un mesaj de Crăciun.